

Accept cu greu

Samoila

Mă străduiesc și eu,
Ca omul,
Să exist
Și să am o înțelegere
Lumească.
În mine,
Oricât ar fi de trist,
Ființa să-și afle
Un motiv
S-o mulțumească.
Am încercat
Din răputeri
Să vin de hac
Trăirilor simandicoase
Care mă ard
Atât de tare,
Ca un acid sulfuric
Turnat pe oase.
Îmi pierd minutele
Citind mereu
Sau
Cercetându-mi viața
Când liniștită,
Când plină de stres
Și,
În sfârșit,
Accept cu greu
Că nu-s modelul
De ales.